

вѣтъ, по премѣненіе-то на едно лукаво и за-
вистливо наклоненіе е почти невозможно. Тог-
да орнаница-та съ одно удареніе на прѣчка, за-
несе въ царство-то на князя всички-те що
бѣха въ Палата-та. Неговін подданнцы го
пріемнаха сотъ голѣма радость, и взе Добра
невѣста, коя живѣ сосѣ него долго време, въ
конечно благоющстіе, понеже бѣ въ добродѣ-
тель-та основана.

Пав. Негли осталаха нейни-те сестри всег-
да болвані?

Уч. Воистина, любезный мой! защо со-
храниха всегда злоба-та си.

Бл. Биди ми ся че можемъ датя слышамъ
една цѣла седмица безъ никаково досажденіе.

Уч. Смыслете, о чада моя мила, че кой-
то исполнява своя-та должностъ, воспиріема
всегда награжденіе. Ако Добра бы ся отрекла
отъ да умре на мѣсто отца своего, и бы ся
наказала неблагодарна къ оному окаянному
звѣрю: то не бы станала послѣ велика Царица.
Е це замѣчите колко лесно става лукавъ и
злонравенъ всякий завистливій. Зависть е най
лошій отъ всы-те пороцы. Сега, чада моя, мо-
жете да ся расходи-те до единъ часъ, и да си